Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8282
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

et ut ꝓpter multitudinem dolorum
ea omnem magnitudinem meam obliuis-
caris Recordare quod mater tua
aliquam Equidem tu ore tuo sto
quondam mundo p diluuium predicto
signum reconciliationis tradidisti dnis
Dona oculum meum in nubibus et
recordabor federis mei vobiscum
et erit signum inter me et terram
Ecce respice nunc propitie per oculum
meum tuum pietatis sed dilectissimum
filium tuum in cruce suspensum Tosi
dera diligentissime quo ego oi
pte expanso et pretensus ut li
beat dimiare oia ossa ea/ cere
quali mano ipius et brachia
tenta qz imbra validime sunt exte
nuata attrita sangine effusa
h quesso iuue/ et p ipius vulnera
tu mihi sana volunto ac dimitte
peccata Memento dne qm miserus
et pr mater dicaris Nam ego ea
dem q omnem misericordiam miseretur
et iniuriam ire omissam nomen
miseri atqz pecatoris obliuiscaris
Tu eum ꝓpter iustos qui non indiget
venia sed ꝓpter nos qui peccatum
nique ego miserus appellaris
Aut nunquam solos iustos et mode
quos vita opima et celibem
nobis gaudie i eo ilegi aui
tulatos a secreto ponere decere
uisti et eos solos gra et aui
ria tua singulariter decorare disso
luisti Aut nunquam incredulum deo
cum Nonne et publicanum et eos
qui gaudent ad cor/ Nonne ob
habundauit delictum et gra

supplicandare osueuit Ego ad
te pater miam refugio gratiae
tue gratiam quo ipse affatu quoq
iudicissimo apleon procidi
O fili regis eterni me inter exte
ta et nuda ostrigo brachia tua
sangine cruentata nolens a te neqz
viuum neqz mortuum nunqm separari
Cruciabiles o dulces et pie pr te
mitte in ppter amore virginiti
tui pecata mea quia rea merui
et malum coram te fecit qz tanq
t in de pecis dolor ut potius ne
mortem velle sustinere q te pr
pissie decreto vnqm offendere
Omnis nangz calamitates quas pa
tior seu etiam infinito que demeru
a ꝓpitatorium suissim non tantum
pondero ne me tui obstant sicut
offensa qua te tantore meum of
fendi Te inqm o dnm meum et
dm meum redemptore meum et vnicum
cordis mei gaudium/ et q te obsta
ui ul irreuentia oblui/ vm et
si possem ne omnes celos replere
clamoribus nre media bi et tanto
vim cordi meo iste vt mille
sissur/ frangere hc in cet op
tabile poribus solacius q habui
oribus diebus vite mee/ et quanto
mitio meum agit tanto amplius
lacrimosi aio affligit eo q tu
pio auto et pri fidelissimo tam
ingrato fui Hei nunc tu doctrix
doctine dei o etna sapie dore me
obsecro quali tua stigmata dulcis
sima et suauissima i corde meo